

ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΑ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ. ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 19 Μαΐου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΟΔΟΠΟΙΑ.

Ἐν πολλοῖς τοῖς θαυμασίοις τοῦ παρόντος αἰῶνος θαυμασιώτατον εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ εὐκολία τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς συνεννόησεως. Κατὰ θάλασσαν μὲν ἢ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ συγκοινωνία, κατὰ ξηρὰν δὲ ἢ διὰ τῶν λεγομένων σιδηροδρόμων, κατέστησαν σχεδὸν τὰ Ἔθνη τῆς γῆς μίαν οἰκογένειαν, τάχιστα περὶ πάντων συνεννοουμένην καὶ συνεργαζομένην πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ Τηλεγράφου ἐπεσφράγισεν τὴν εὐκολίαν πάσης συνεννόησεως καὶ καταφρονούσας τὰς μεγίστας κατὰ ξηρὰν διαστάσεις, καὶ αὐτῶν τῶν Ὀκεανῶν τὰ ἀχανῆ πελάγη, προσπελάζει τὰ στόματα τῶν εἰς τὴν Ἀνατολίαν ἐσχατιῶν τῆς γῆς ἰσχυρῶς καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Οὕτως εἶδομεν πρὸ μικροῦ τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ τῆς Εὐρώπης ἐσχατιᾶς μαχομένους συμμάχους τάχιστα μεταδιδόντας εἰς Παρισίους καὶ εἰς Λονδίνον τὰ γινόμενα, καὶ τάχιστα λαμβάνοντες ἐκεῖθεν τὰς προσηκούσας διαταγὰς διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν Παρισίοις ξενιζόμενος Μέγας Δουξ τῆς Ρωσίας συνδιαλέγεται τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, τῷ Αυτοκράτορι πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἀκινδύνως καὶ μετὰ ταχύτητος ἀπιστεύτου διὰ σύρματος ἠλεκτρικοῦ Τηλεγράφου θεμένου ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτοῦ, καὶ διήκοντος εἰς Πετροῦπολιν.

Τοιαύτης οὔσης τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἡπειρὸν εὐκολίας τῆς συγκοινωνίας καὶ συνεννόησεως, ἡ Ἑλλάς ἐλείπετο τοῦ κοινοῦ τούτου ἀγαθοῦ, οὐ μόνον πρὸς τὰ ἐκτὸς αὐτῆς μέρη ἀκονιῶν νητος οὔσα, καὶ ἔρμαιον προσφερομένη εἰς τὰς κερδοσκοπίας τῶν ξένων, ὅσοι διὰ τῶν ἀτμοκινήτων αὐτῶν διέσχίζον καὶ διασχίζουσι τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν

οὐδεμίαν προσφέρουσα εὐκολίαν καὶ ἀσφάλειαν δι' ἐλλείψιν ἀμαξιτῶν ὁδῶν, δι' ἐλλείψιν τῶν ἀναγκαίων γεφυρῶν ἐπὶ πολλῶν ποταμῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου, καὶ πρὸ πάντων δι' ἐλλείψιν ἀτμοκινήτων, συνεχουσίων τοῦλάχιστον τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας πρὸς ἀλλήλους.

Τὴν ἐλλείψιν ταύτην τῆς Ἑλλάδος παρατήρησαντες ξένοι τινὲς, καὶ ἀμιλλώμενοι, ὡς φαίνεται, πρὸς τοὺς κατὰ θάλασσαν φορολογούντας τὸ Ἑλληνικὸν ἔμποριον, διενεώθησαν νὰ κερδοσκοπήσωσιν ἐπ' αὐτῆς κατὰ ξηρὰν, καὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παντοίας προτάσεις περὶ κατασκευῆς ὁδῶν ἀμαξιτῶν, καὶ τὸ πάντων γελοιότερον, περὶ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας.

Ἐλυπήθημεν ἰδόντες τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν αἰδοῦσαν ἀκρόασις εἰς τοιαύτας προτάσεις, ὃν κύριον σκοπούμενον ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἡ ὠφέλεια τῶν προτεινόντων, καὶ μὴ ἐνθυμούμενην τὸ ἐν Ἀταλάντῃ περίφημον ζήτημα.

Ἡ κατασκευὴ μάλιστα σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος πάντῃ γελοῖον ἐπιπόνημα διότι οὐδεμία θέλει ὑπάρξειν ἐξ αὐτοῦ σημαντικὴ ὠφέλεια, οὔτε ὡς πρὸς τὸ περιορισμένον ἔμποριον τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε ὡς πρὸς τοὺς ἐπιβάτας, οἵτινες ἤθελον φθάσειν εἰς Ἀθήνας ἐντὸς 5 — 10 λεπτῶν τῆς ὥρας, ἀντὶ νὰ φθάσωσιν, ὡς ἤδη γίνεται, ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ἢ τριῶν τετάρτων ἤθελον εἶναι ματαία πολυτέλεια, ἐξομοιούσα τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀλαζόνα γυναικᾶ, ἣτις τὼν καθ' ἡμέραν ἀπολύτως ἀναγκαίων σπανίζουσα, καὶ βακενδύτης τὰ ἄλλα, φιλοτιμιεῖται νὰ φέρῃ πολύτιμον πέπλον. Τίς δὲν ἐπιθυμῆναι ἰδῆ οὐ μόνον ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διὰ σιδηροδρόμων ῥυμοτομημένην, καὶ διὰ πασῶν τῶν ἐφευρέσεων τοῦ παρόντος αἰῶνος κερδοσκοπημένην; ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν ἐν ἀταξίᾳ, ἀλλὰ νὰ προβαίνωμεν φρονίμως ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐπὶ τὰ μείζω, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμέσως καὶ ἀπολύτως ἀναγκαίων εἰς τὰ κατὰ δευτε-

ρον λόγον χρησιμεύοντα. Καὶ αὐτὰ τὰ μεγάλα Ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἀτινα σήμερον καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἑκτασίαν διατέμνονται διὰ σιδηροδρόμων, βεβαίως δὲν ἤρχισαν ἀπ' αὐτῶν ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἐφρόντισαν περὶ κατασκευῆς ἀμαξιτῶν ὁδῶν, εὐκολουνοῦσάν τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, ἔπειτα δὲ βαθμιδῶν προήχθησαν εἰς κατασκευὴν σιδηροδρόμων, καὶ ἠλεκτρικῶν τηλεγράφων καὶ πάντων τῶν ἄλλων μηχανημάτων, δι' ὧν ἐπεταχύνθη ἡ συγκοινωνία καὶ ἡ συνεννόησις.

Διὰ ταῦτα εὐχαρίστως ἠθέλομεν ἰδεῖν τὴν Κυβέρνησιν παρατιοῦσαν τὴν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἰδέαν, καὶ ἐπιμελουμένην τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα οδοποιίας, ἥτις θέλει εὐκολύνει τὰ μέγιστα τὴν νῦν δυσκολωτάτην συγκοινωνίαν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, καὶ θέλει συντελέσει εἰς παντελῆ ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, ὅταν κατὰ διαστήματα κατασκευασθῶσιν οὗτοι δρόμοι. Μεγίστας δὲ εὐκολίας εὐρίσκει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν γενικῶν τούτων ὁδῶν, τὰ μὲν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ αὐτῆς διατάξεων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τὰ δὲ διὰ συνεταρισμοῦ, ὅστις τὰ πάντα κατώρθωσε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ τί δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, προστατεύουσα τὸν συνεταρισμὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι; Ἐὰν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπάρχωσι μεγάλα κεφάλαια δυνάμενα νὰ υποστηρίξωσι τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, οἱ ἐκτὸς ὅμως ὁμογενεῖς ἐφάνησαν πάντοτε πρόθυμοι εἰς τὸ νὰ συντελῶσι διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς πᾶν ἔργον κοινωφελές, ὡς ἐπραξάν εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἀτμοπολικῆς Ἑταιρείας, εἰς ἣν προθύμως ἔλαβον πολλὰς μεθέξεις, οἱ πάντες ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι πολὺ πιθανὸν ἦτο ν' ἀποτύχη κατὰ πρῶτον ἡ σύστασις τῆς Ἑταιρείας ταύτης, καὶ νὰ ζημιωθῶσιν ἀλλ' ὁμως εὐχαρίστως προσέφερον τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δοθῇ ἡ πρώτη ὠήσις εἰς τὸ κοινωφελές τούτου ἔργον, καὶ νὰ ἐπιέλθῃ βαθμιδῶν ἢ προαγωγή αὐτοῦ, ὡς γίνεται παντα-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΑΙ ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Α΄.

Ἰπάρχωσι στιγμαὶ εἰς τὸν βίον τῆς γυναικὸς, ὡς μητρὸς καὶ συζύγου, στιγμαὶ μοναδικαί, καθ' ἃς ὁ διότης οὗτος χαρῆς κατακλύζων ἅπασαν αὐτῆς τὴν καρδίαν διακίνηται καὶ σπένθει ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τοιαύτη εἶναι ἡ στιγμή, καθ' ἣν ὑποδληθεῖσα εἰς τοὺς νόμους τοῦ γάμου, ἐνφροσύνη εἶρω διατρέφει ἅπασαν αὐτοῦ τὴν ζωὴν ὅλην, ἅπασαν τὴν ἀγνότητα, κρατεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν πρώτων καρπῶν τοῦ γάμου, τὸ τέκνον τῆς. Ἡ ἐρώσα καρδία αὐτῆς διαστέλεται τότε καὶ εὐρύνεται ὅπως εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ, πᾶσι τὰ ἐρωτικά αἰσθήματα, καὶ ἡ μητρικὴ στοργή. Ἡ πα-

θητικὴ ἰσχὺς αὐτῆς διπλασιάζεται, πολλαπλασιάζεται, καὶ πολλαπλασιάζει τὴν εὐτυχίαν τῆς. Ἰδετε, τὸ ὄψον βλέμμα τῆς πλανώμενον ἀπὸ τοῦ τέκνου τῆς εἰς τὸν σύζυγον τῆς, ἐμπαγεῖον χαρᾶς πληρούσης τὴν ψυχὴν τῆς, ἐκ τῶν δύο τούτων ὄντων τῶν ἀποτελούντων δι' αὐτὴν τὸ πᾶν, ἐρωτήσατε ποῖον εἶναι τὸ προσφιλέστερον;

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν μετ' εὐχαριστήσεως πᾶσαν ὑπὸσταται θυσίαν χάριν τοῦ τέκνου τῆς, χάριν τοῦ συζύγου τῆς. Ἡ Ἀνδρομάχη τοῦ Ὀμήρου μετ' Ὀμηρείου ἐπιτυχίας παρίσταται ταῦτα. Πρὸ τίνος ὁ Ἔκτωρ παρέλαθεν αὐτὴν παρθένον εἰς τὰ βασίλειά του, καὶ ὁ Ἀστύναξ, ὄρατος ὡς ὁ αὐγερινός, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ ὑμεναίου τούτου. Φέρε παραθεσώμενον τὸ ὄρατον τοῦτο σύμπλεγμα, πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Πριάμου τῆς Ἐκάβης καὶ τῶν ἐννέα καὶ δέκα υἱῶν τῆς, ἡ μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς Πηνελόπης Ὀδυσσεῦς καὶ Τηλέμαχου, καὶ εἴπωμεν πόθεν ἀναπέμπεται τὸ κάλλιστον θυμίαμα ἔρωτος καὶ μητρικῆς στοργῆς.

Ἐκεῖ μὲν εἶδομεν τὴν Πηνελόπην πενθοῦσαν καὶ ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθοῦσαν νὰ διαμείνῃ ἀμόλυτος εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς, εἶδομεν αὐτὴν δολοπλοκοῦσαν εἰς ἴδιον αὐτῆς ὑπεράσπισιν, εἶδομεν αὐτὴν γενναίως τὴν κεφαλὴν τῆς μητρὸς ἀνορθοῦσαν ὅπως ἀντιταχθῆ κατὰ τῶν σκευωρῶν

τῶν μνηστῆρων. Ἐνταῦθα δὲ θέλομεν ἰδεῖ τὴν Ἀνδρομάχην τὴν φιλοσπαγγιωτέραν τῶν μητέρων, μόνον περὶ τοῦ Ἀστύνακος φρονιζούσαν, ὑπὲρ ἐκείνου δευμένην τοῦ ἔκτορος, πολλὰ προαισθημένην δι' ἀλγεῶν συναιτημάτων, καὶ εἰς πάντα ὑπερέχουσαν.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη αὐταπάνησις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς πραγματικότητος, καὶ ὡς ὑπερβολὴ ἐδύνατο νὰ ὑποθεθῆ, ἂν ὁ ποιητὴς δὲν οἰκονόμει εὐστόχως τὰς περιστάσεις, οὕτω ὥστε τὰ πάντα φυσικώτατα νὰ ἐφαίνωνται, πρὸς τοῦτο λοιπὸν παρέστησε τὴν Ἀνδρομάχην ὄρατὴν πατρὸς καὶ μητρὸς ἕνεκεν τῶν ὀράτων τῆς Ἀρτέμιδος, ἀπάρτιδα ἕνεκεν τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀχιλλέως. (Ιλ. Ζ. 413.)

Ὅθεν ἐστερημένη πάντων τῶν αὐτῆ προσφιλεστάτων, φύσει δ' ἔχουσα καρδίαν ἐπιρρέπῃ εἰς τὴν ἀγάπην, πάντα αὐτῆς πόθον καὶ πάντα ἔρωτα ἐπὶ τοῦ Ἀστύνακος καὶ τοῦ ἔκτορος προσήλωσεν, ὥστε παντοῦ καὶ πάντοτε φαίνεται τρυφερὰ τρυφερωτάτη μήτηρ ἀγαθὸν σύζυγον, περὶ τοῦ αὐτοῦ τέκνου καὶ συζύγου φρονιζούσα, περὶ δ' αὐτοῦ ἐλάττω.

Ἄλλ' ἐρευνήσωμεν ἀκριβέστερον τὸ κινεῖν τὴν συμπάθειαν τοῦτο ὅν, εἰσέλθωμεν εἰς τὰς σκηνάς, εἰς ἃς παρίσταται αἱ πρωτότυποι αὐτῆς ἀρεταί, καὶ ἰδῶμεν ἂν ἐπέτυχεν ὁ ποιητὴς εἰς τὴν παράστασιν αὐτῶν, καὶ ἂν ἀπέδωκεν αὐ-

χοῦ καὶ πάντοτε εἰς ὅλας τὰς μεγάλας καὶ ἔθνωφ-
λεῖς ἐπιχειρήσεις.

Τοιαύτην λοιπὸν εὐρίσκουσα ἡ Κυβέρνησις προθυ-
μίαν εἰς τοὺς ὑπάρχοντες αὐτῆς, δὲν ἔχει, νομίζομεν,
ἀνάγκην νὰ συνθηκολογήσῃ μετὰ ξένων, καὶ νὰ παρα-
χωρήσῃ εἰς χεῖρας αὐτῶν γαίας Ἐθνικὰς καὶ προϊόν-
τα Ἐθνικὰ, ἀλλ' αὐτὴ γινομένη ἀρχηγὸς, ἀλλ' ἀρχη-
γὸς καλῆς πίστεως, δύναται νὰ διαπράξῃ βαθμηδὸν
πάν ὅ,τι χρησιμεύει εἰς τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν εὐδαι-
μονίαν τοῦ ἔθνους διὰ χειρῶν Ἑλληνικῶν καὶ διὰ
Χρημάτων Ἑλληνικῶν. Ὁ συνεταιρισμὸς εἶναι ἀναν-
τιρρήτως τὸ ἀσφαλέστερον μέσον εἰς ἐπιτυχίαν τῶν
τοιούτων ἔργων καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην οὐ μόνον ἐν
τῇ Εὐρώπῃ βλέπομεν μαρτυρουμένην διὰ πολλῶν καὶ
παντοίων συνεταιρισμῶν, δι' ὧν πᾶσαι αἱ κοινωφελεῖς
ἐπιχειρήσεις ἐνεργοῦνται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μικρὰν ἡ-
μῶν κοινωμίαν, τὴν τῆς Ἐρμούπολεως, ἔχομεν ἀνά-
λογον παράδειγμα τῶν ἐκ τοῦ συνεταιρισμοῦ προερ-
χομένων ὠφελημάτων. Πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν ἡ Δη-
μοτικὴ Ἀρχὴ ἐπεχείρησε ν' ἀνεγείρῃ ἐκ δανείων τὸ
κρεωπωλεῖον, ἐγγυηθεῖσα πρὸς τοὺς δανειστὰς ὑπὲρ
τῆς ἀποτίσεως τῶν τόκων καὶ τοῦ κεφαλαίου χρεω-
λυτικῶς χρήματα κατεβλήθησαν ἱκανά, τὸ οἰκοδό-
μημα ἐπερατώθη, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ εἰσοδημά-
των ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐξωφλήθησαν τὰ δάνεια, καὶ
τὸ κτήμα κατελείφθη ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Δήμου, ἀρχετὰ
προσοδοφόρος, ἀνευ ζημίας τῶν δανεισάντων τὰ χρή-
ματα, οἵτινες ἀπέλαβον αὐτὰ μετὰ τοῦ τόκου. Τὸ
αὐτὸ ἐπραξεν ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ἐρμούπολεως καὶ
εἰς τὴν ἀνεγερσίν τοῦ Παντοπωλείου, οἰκοδομήματος
ἀξιολόγου, ὅπερ μετ' ὀλίγα ἔτη θέλει καταλειφθῆ
ἄλλη προσοδοφόρος ἰδιοκτησίᾳ εἰς τὸν Δήμον.

Ἀφοῦ λοιπὸν μία Δημοτικὴ Ἀρχὴ πρὸς μόνους
τοὺς Δημότας αὐτῆς ἀποτειομένη, δύναται νὰ κατορ-
θῆναι τόσον μεγάλα ἔργα, πόσω μεγαλύτερα καὶ ση-
μαντικώτερα δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ Κυβέρνησις
πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἑλ-
ληνας ἀποτειομένη, καὶ προκαλοῦσα τὴν συνδρομὴν
αὐτῶν εἰς ἔργα Ἐθνικὰ, ἅτινα καὶ ἐν γένει θέλουσιν
ἀποθῆ ὠφέλιμα εἰς τὸ ἔθνος, καὶ εἰς τοὺς χορηγῆ-
σοντας τὰ χρήματα δὲν θέλει ἀποθῆ ἐπιβλαβῆς; Εἴ-
ναι γνωστὸν, ὅτι τοιαῦτα Ἐταιρικὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐπι-
χειρήσεις, καὶ τοὶ διὰ πολλῶν προσώπων ἐνεργοῦν-
ται, καὶ εἰς πολλὰς ὑποβάλλονται δαπάνας, καὶ πολ-
λαὶ ὑπάρχουσιν Ἐταιρίαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως,
ἀμιλλώμεναι πρὸς ἀλλήλας, ὅμως καταλείπουσιν οὐκ
εὐκαταφρόνητα κέρδη εἰς τοὺς Ἐταιριστάς. Οὕτω
παρὰ χάριν αἱ ἐν Λονδίῳ καὶ ἐν Παρισίοις Ἐται-
ρίαι τῶν παντοφοριῶν (omnibus), ὑποκείμεναι εἰς
σημαντικὰς δαπάνας διὰ τὴν συντήρησιν πολλῶν ἵπ-
πων, διὰ μισθοδοσίας ὑπηρετῶν καὶ πολλῶν ὑπαλλή-
λων, ὅμως καταλείπουσιν ὠφέλημα καθαρὸν 7 — 8
τοῖς ἑκατόν. Ἐν τῇ ἰδίᾳ λοιπὸν ὠφελείᾳ προσφέρου-
σιν αἱ Ἐταιρίαι ἐκεῖναι σημαντικὴν ὠφέλειαν καὶ εἰς
τὰς ἰδίας πατρίδας διὰ τὴν μεγίστην εὐκολίαν τῆς συγ-
κοινωνίας καὶ τῆς ἀσφαλούς μεταβιβάσεως προϊόντων
καὶ ἐμπορευμάτων πανταχοῦ τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀρόμους λοιπὸν γενικοῦς κατὰ πᾶσαν τὴν Στερεάν

καὶ τὴν Πελοπόννησον πρέπει νὰ κατασκευάσωμεν
κατὰ πρῶτον, ἵνα φέρωμεν εἰς ἀσφαλῆ συγκοινωνίαν
τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία διὰ πάσης δὲ θυσίας πρέπει
νὰ ἐμφυχωθῇ ἡ ἀρτι συσταθεῖσα ἀτμοπλοικὴ Ἐται-
ρία, ὅπως φέρωμεν εἰς συνάφειαν τοὺς λιμένας τῆς
Ἑλλάδος. Τούτων δὲ γενομένων, ἔπεται ὡς δευτέρα
καὶ μεταγενεστέρα σκέψις ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμων
καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ εἶναι ὅλως γελοῖον καὶ τὸ νὰ γί-
νηται λόγος περὶ αὐτοῦ, ἀφοῦ κατὰ ξηρὰν μὲν οἱ λε-
γόμενοι ταχυδρόμοι πολλάκις ἐν χειμῶνι καθυστε-
ροῦσιν ἡμέρας πολλὰς, μὴ ἔχοντες πόθεν νὰ δια-
βῶσιν, ἵνα φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον, ὡς κατα-
κλυζομένων τῶν πεδιάδων καὶ τῶν ὁδῶν, κατὰ θάλασ-
σαν δὲ μῆνες ὀλόκληροι παρέρχονται, ἵνα σταλῶσι,
πρὸς τὰς προϊσταμένας Ἀρχὰς καὶ πρὸς τὴν κεντρι-
κὴν Κυβέρνησιν πληροφορίαι ζητηθεῖσαι, ἢ νὰ προσ-
έλθωσι μάρτυρες εἰς Δικαστήριον προσκαλούμενοι.

Εὐχόμεθα λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπιστήσῃ σπουδαίως
τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησεως εἰς τὸ
σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον, καὶ ἀνεῦ ἀναβολῆς νὰ
ἐπιχειρήσῃ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς γνωμοδοτήσεως,
ἣν ὑπέβαλεν αὐτῇ ἡ ἐκ Πελοποννησίων καὶ Στερεοελ-
λαδιτῶν συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ, καταλληλότερα δια-
γράψασα τὰς διευθύνσεις τῶν ὁδῶν, καὶ συγκειμένη
ἐξ ἀνδρῶν εἰδημόνων καὶ ἱκανῶν νὰ ἐκφέρωσι γνώ-
μην περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Δημοσιεύομεν δὲ
καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαινοῦντες
τὰ μέλη αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ σχεδιάσιν τῶν ὁδῶν
τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς, ἧτις ἀληθῶς φέρει
εἰς μεγίστην συνάφειαν ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χω-
ρία τῆς Ἑλλάδος.

«Σήμερον τὴν δεκάτην ἐβδόμην Ἀπριλίου 1857 συ-
νεληθόντες οἱ ὑποφαινόμενοι ἐν τῷ καταστήματι τοῦ
Ἐπιχειρηματιῶν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
ἀρμοδίου εισηγητοῦ τοῦ ὑπουργείου, ὅπως ἐκθέσω-
μεν τὴν γνώμην ἐπὶ τῶν πλεονεκτημάτων ἐκάστης
τῶν προτεινομένων πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν, καὶ ἀκού-
σαντες τὰ ἐξῆς ὑποβληθέντα ζητήματα.

- α.) Ἡ ὁδὸς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Καλάμας συμ-
φέρει νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Μεγαλοπόλεως, ἢ ἀπ' εὐ-
θείας;
  - β.) Ἡ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Τρίπολιν θεωρεῖται ἀναγ-
καία;
  - γ.) Ἡ ἀπὸ Ἀμφίσσης εἰς Ἰτέαν θεωρεῖται κα-
τασκευαστέα;
  - δ.) Ἡ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Μεγαλοπολιν θεωρεῖται
ἤδη ἐκ τῶν προτιμωμένων;
  - ε.) Ἡ ἀπὸ Ἀμφίσσης εἰς Λαμίαν εἶναι καὶ αὕτη
ἀναγκαία;
  - ς.) Τί φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ περὶ τῆς ἀπὸ Πατρῶν
εἰς Πύργον ὁδοῦ;
  - η.) Ἡ δὲ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Καλάβρυτα καὶ ἀ-
πὸ Καλαβρυτῶν εἰς Πάτρας εἶναι ὠφέλιμος;
  - θ.) Θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὡς μᾶλλον ἀναγκαίας
τὴν ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γυθειον, τὴν ἀπὸ Θηβῶν εἰς
Χαλκίδα, καὶ ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον καὶ τὴν
ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Ἀλμυρὸν;
- Γνωμοδοτοῦμεν.

Α'. Ἡ ὁδὸς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Καλάμας συμ-
φέρει νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Μεγαλοπόλεως καὶ οὐχὶ
διὰ τοῦ Ἀνεμοδουρίου, διότι ἡ διὰ τῆς Μεγαλοπό-
λεως ἄγουσα ἐνόνει τρεῖς ἐπαρχίας, καὶ δύναται νὰ
ἐνώσῃ καὶ τὴν Λακεδαίμονα καὶ τὸ Γύθειον, ἐὰν, ὡς
θέλομεν ὁμιλήσῃ παρακατιῶν, ἢ ἀπὸ Σπάρτης εἰς
Τρίπολιν διέλθῃ διὰ τῆς Φραγκοβρύσεως καὶ τμή-
ση κατὰ κάθετον τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Καλάμας

Β'. Ἡ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Μεγαλοπολιν δὲν εἶναι
ἐκ τῶν ἤδη προτιμωμένων, ἀντικαθίσταται μάλιστα
αὕτη διὰ τῆς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Τρίπολιν, ἐὰν αὕτη
διέλθῃ διὰ τῆς Φραγκοβρύσεως.

Γ'. Θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Τρί-
πολιν ἄλλ' ἀντὶ νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ὁδοῦ,
γνωμοδοτεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Λακεδαι-
μονικῆς κοιλάδος καὶ τῆς Φραγκοβρύσεως, νὰ πα-
ραταθῇ μέχρις οὗ τμηθῇ ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Με-
γαλοπολιν ἄγουσα ὁδὸς, ὥστε διὰ μιᾶς καὶ μόνης
ὁδοῦ ἡ Σπάρτη νὰ δύναται νὰ συγκοινωνῇ μετὰ τῆς
Τριπόλεως, τῆς Μεγαλοπόλεως καὶ Καλαμῶν. Ἡ
ἀπ' εὐθείας ὁδὸς εἶναι μὲν βραχυτέρα κατὰ δύο ὥρας
περίπου, ἀλλ' εἶναι δυσχερῆς πολὺ καὶ δὲν παρέχει
τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐνώσῃ καὶ τὴν Μεγαλοπολιν
καὶ τὰς Καλάμας.

Δ'. Ἡ ἀπὸ Ἀμφίσσης εἰς Ἰτέαν ὁδὸς θεωρεῖται
ἀναγκαία.

Ε'. Ἡ ἀπὸ Ἀμφίσσης εἰς Λαμίαν οὔτε ἀναγκαία
ἐπὶ τοῦ παρόντος θεωρεῖται, οὔτε εὐκολὸς εἰς κατα-
σκευὴν διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς χώρας ἀντὶ ταύτης ἡ
ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀπὸ Λαμίας εἰς Λεβαδείαν
καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς Ἀντικυρῶν διότι αὕτη ὡς ὀ-
μαλωτέρα εἶναι εὐκολὸς εἰς κατασκευὴν, ἐνόνει τὴν
Φθιώτιδα, Λοχρίδα καὶ Λεβαδείαν μεταξὺ τῶν, ἀπὸ
δὲ τῆς Λεβαδείας ἐξακολουθεῖ ἡ ἄγουσα εἰς Ἀθήνας
ὁδὸς, καὶ διότι ὁ αὐτὸς σκοπὸς ἐκπληροῦται ἐνουμέ-
νης τῆς Λαμίας μετὰ τοῦ Ἀντικυρῶν, λιμένος ἐν
τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ.

ΣΤ'. Ἡ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον ὁδὸς θεωρεῖται
ἐπὶ τοῦ παρόντος περιττὴ, ἀφοῦ ἡ συγκοινωνία ἐκ-
πληροῦται διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Ζ'. Ἡ ἀπὸ Πύργου εἰς Δημητσάνην ὁδὸς θεωρεῖται
ἐκ τῶν προτιμωμένων, διότι ἐνόνει μεσόγειον πο-
λυάνθρωπον καὶ ἀξιολογὸν πόλιν μὲ ἄλλην πόλιν,
μόλις δύο ὥρας ἀπέχουσαν τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ἔ-
χουσι τὰ κτήματά των καὶ τὰ συμφέροντά των οἱ
πλείστοι τῶν Δημησιανῶν.

Η'. Ἡ ἀπὸ Τρικάλων εἰς Καλάβρυτα καὶ δι' αὐ-
τῶν εἰς Πάτρας ὁδὸς θεωρεῖται ἐπίσης ἀναγκαία, ἐ-
πειδὴ ἐνοῦνται τρεῖς μεγάλα ἐπαρχία, τὸ δ' ἐμπό-
ριον τῆς ὁδοῦ διὰ τῶν Πατρῶν εὐκόλως κυκλοφορεῖ
εἰς Πελοπόννησον διὰ τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς τῆς
Τριπόλεως.

Θ'. Αἱ ἀπὸ Γυθείου εἰς Σπάρτην, ἀπὸ Θηβῶν εἰς
Χαλκίδα, ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον καὶ ἀπὸ Καλα-
μῶν εἰς Ἀλμυρὸν θεωροῦνται ὡς μᾶλλον ἀναγκαίαι
καὶ κατεπεύγουσαι, διότι εἶναι εὐχερεῖς εἰς τὴν κατα-
σκευὴν, ὡς βραχεῖαι, καὶ ἐνόουσαι ἀμέσως μεσο-
γείου πόλεις μὲ λιμένας, διότι καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ

τὴν τὸ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτῆρος, οὕτως ἐνεκεν αὐτῆν τοιαύ-
την ἐν τῇ μεγίστῃ ἐποποιίᾳ ἔφερον.
Ἐφάσεν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ ἀπεφάσισε νὰ δοξάσῃ
τὸν Διομήδην, οἱ ἀνδρείτεροι πολεμιστὰι ἐπιπτον πρὸ αὐ-
τοῦ ὅπως οἱ στάχεις ὑπὸ τὸ δρέπανον τοῦ θριστοῦ. Οἱ
Τρῶες ἐντρομοὶ συνήρουν ἐν ἀταξίᾳ περὶ τὰ τεῖχη τῆς
Τρωάδος, καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρης πληγθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος τοῦ
ἀτρομήτου ἦρωος ἀφῆκε τὸ πείδιον τῆς μάχης, καὶ ἔφυγε
πρὸς τὸν Ὀλυμπον. (Π. Β. Σ. 855.)
Τὰ περὶ τῶν κατορθωμάτων τῶν Ἑλλήνων διεφημισθῆσαν
ἐν τῇ πόλει, παντοῦ τῆς πόλεως ἠκούετο ἡ φωνὴ, οἱ
Τρῶες ἐνέκλιθον! Ἐκτορ τὸ ἔρκος αὐτῶν ὑπέκυψεν; ὑπὸ
τῆς ἰδέας ταύτης ἐλαυνόμενη ἡ Ἄνδρομάχη ῥίπτεται ὡς
φρονήρις, περὶ τὸν ὑψηλότερον πύργον τοῦ Ἰλίου, θε-
ραπεινὴ δ' ἀκολουθεῖ αὐτὴν φέρουσα τὸν νήπιον Ἀστυνόα-
κτα. Αἱ θλίψεις τῆς συζύγου, οἱ φόβοι αὐτῆς, ἡ κορυφωθεῖ-
σα ἀβεβαιότης δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὸ τέκνον τῆς.
Ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ πύργου περιφέρει ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐ-
τῆν τὸ ἀνήσυχον βλέμμα τῆς, στρέφει αὐτὸ πρὸς τὴν πό-
λιν καὶ συναπαντᾷ δι' αὐτοῦ τὸν ἐξερχόμενον τῆς πόλεως

αὐζυγον αὐτῆς, σπεύδουσα κατέρχεται πρὸς αὐτὸν καὶ συνα-
παντᾷ αὐτόν, περὶ τὰς Σκαιὰς πύλας.
Τὴν συνάντησιν ταύτην περιγράφει ὁ θεὸς ποιητῆς, τοῦ
ἀποχαιρετισμοῦ αὐτῶν διηγείται ἐν σκηνῇ ὅλος πρωτοτύπῳ,
φυσικῶς καὶ παθητικῶς παραστάσεως μεστῇ, τὴν σκηνὴν
ταύτην μετὰ συγκινήσεως ἀναγινώσκει τις καὶ ὅταν ἐκ
μνήμης γινώσκῃ αὐτὴν, ἀδυνατεῖ δὲ εἰς ἐκάστην αὐτῆς ἀ-
νάγνωσιν νὰ μὴ χύσῃ δάκρυ συμπαιθητικόν, δάκρυ ὡς θυ-
σίαν εἰς τὸν ἀριστον τῶν ποιητῶν, τὸν εἰδότα τὴν πρὸς
τὴν καρδίαν ἄγουσαν, καὶ δι' αὐτῆς ἐδηγοῦντα τὴν συμ-
πάθειαν.
Καὶ ὄντως τί κάλλιστον παρὰ νὰ βλέπῃ τις νέον ἦρωα,
πάντως εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἀφωσιωμένον, καθ' ἣν
στιγμὴν μέλλει νὰ περιφρονήσῃ δι' ἐκείνην τὸν ἔσχατον κίν-
δυνον, ἰστάμενον ἀμφιβέβητῃ πρὸ τῆς δεομένης αὐτοῦ συζύ-
γου οὕτω
Δαιμόνι, φθίσει σε τὸ ὄν μένος, οὐδ' ἐλαίερες
παῖδα τε νηπίαχον, καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χέρη
σεῦ ἔσομαι' τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,

πάντες ἐφορηθέντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἶναι,
σεῦ ἀφαμαρτοῦση, χθόνα δόμεναι· οὐ γὰρ εἶ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρῆ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
ἀλλ' ἄχε οὐδὲ μὴ ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
Διηγούμενη δ' ἐφεξῆς, πῶς ἔμεινεν ὄρφανὴ καὶ ἄπατρις
ἐπιφέρει.
Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ἠδὲ κασίγνητος, σύ δὲ μοι θαλερὸς παρακοίτης
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ
μὴ παῖδ' ὄρφανόν θείης, χήρην τε γυναῖκα.
Συνεταράχθη ἐκ βᾶθους τοῦ ἦρωος ἡ καρδία, ἐπεθύμει
νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν συζυγον αὐτοῦ ἄλλ' ἡ φωνὴ τοῦ πρὸς
τὴν πατρίδα ἔρωτος, ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ἡ φωνὴ τῆς
τιμῆς ἀντηγεῖ μᾶλλον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀποζοφεῖ
τῶν τῆς στοργῆς ἀπῆται τοῦτο ἡ πατρίς του ἡ δόξα τῶν
τε προγόνων καὶ ἡ αὐτοῦ. Ἄλλως μόνοι οἱ θεοὶ εἶναι κύριοι
τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.
Ἐν τούτοις φθοροποῖς μάχῃ μνηστῆται ἐν τῷ πεδίῳ θρηνώδεις
προσευχὰι ἐκ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀναπέμπονται πρὸς οὐ-

η γεωργία και η βιομηχανία θέλουν αναπτυχθῆ ταχέως και επισημειωθῆς, θέλουν επιφέρει μεγάλην εντύπωσιν εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν, και θέλουν θέσει εἰς ἀμιλλαν αὐτοὺς πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν, βλέποντας ἰδίως ὀφθαλμοῖς τὸ κατορθωτὸν και τὸ ὠφέλιμον.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργου διὰ τῆς ἀπὸ Δημισσάνης εἰς Τρίπολιν, διότι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀπὸ Πύργου εἰς Δημισσάναν μέχρι Τριπόλεως θέτει εἰς συγκοινωνίαν τὰς κυριώτερας σχεδὸν τῆς μεσογείου τῆς Πελοποννήσου, και τοιοῦτοτρόπως ἡ κυκλοφορία τῶν ὁδῶν διερχομένη διὰ τῆς Τριπόλεως, ὡς διὰ κέντρου, δὲν θέλει διακόπτεσθαι εἰς Δημισσάναν, ἀλλὰ θέλει παρέχει τὴν εὐκολίαν εἰς τὸν ὁδοιπόρον νὰ μεταβαίνει ἐφ' ἀμάξης ἀπὸ Τριπόλεως εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ τὴν ἀπὸ Λαμίας εἰς Καλλιδρόμην διότι οὕτως ἐνοῦται μετὰ τοῦ τῆς Αἰτωλίας ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι εὐκολὸς εἰς κατασκευὴν. διότι εἶναι λίαν ὁμαλή. Ἐπίσης κρίνει καλὸν νὰ συστήσῃ τὴν ἀπὸ Μεσολογγίου διὰ τοῦ Ἀργινοῦ εἰς Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος.

Δίδουσα πέραις τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ ἀπονεύσῃ τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν Κυβέρνησιν και ἰδίως εἰς τὸν Κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει περὶ τῆς ὁδοποιίας, πληρουμένων οὕτω τῶν πλείστων ἀναγκῶν και εὐχῶν τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν τούτων συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν, εἰς δὲ τὴν τάξιν και τὴν ἀσφάλειαν θέτει ὑποστήριγμα ἰσχυρόν. Ἐκ τῶν κυριωτέρων Κυβερνητικῶν ἐπιχειρήσεων καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ ὁδοποιία δι' αὐτῆς και τὸ ἐμπόριον, και ἡ γεωργία και ἡ μικρὰ βιομηχανία θέλουν ἀναζωογονηθῆ, ἡ δὲ Εὐρώπη θέλει ἰδεῖ μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἐμβαίνομεν μὲ βῆμα ταχὺ εἰς τὸν πολιτισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ βαδίσωμεν διὰ τῶν κρημνῶν, τῶν φαραγγίων, τῶν ποταμῶν και λιμνῶν.

Εὐχόμενοι και παρακαλοῦντες τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιχειρηθείσης ὁδοποιίας. περιποιούσης μεγάλην τὴν τιμὴν εἰς αὐτὴν Ὑποσημειούμεθα

Α. Γρανίτσας, Α. Παπαδημητριάδης, Ἴω Βαλασόπουλος, Ἴω Φίλων, Καλαμάρας Τσουκαλάς, Ν. Μπούκουρας, Ἐμμ. Τσοῦχλος, Γ. Περωτῆς, Γ. Μπάστας, Β. Δημητρακόπουλος, Θεόδ. Λεονάρδου. (Ἐκ τοῦ Φάρου τῆς Ὀθρυος.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ χρηματικὸν ζήτημα εὐρίσκειται εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν κατάστασιν. Ἴσως μετὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν παράτασιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ ἔτους 1897, ἴσως μεταβληθῶσι τὰ πράγματα ἐπὶ τὰ κρείττω. Βέβαιον εἶναι ὅτι

ρανόν ἡ φρίκη, τὸ ἔλεος, ὁ τρόμος, ὁ οἰκτος συνταράττουσι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγνώστου.

Αἱ σφοδρὰ αἰσθάνονται τῆς ψυχῆς παθήσεις ἀποκλάνουσιν αὐτὴν μετ' ὀλίγον και αἰσθάνεται ἀνάγκην μεταφορᾶς εἰς εἰρημνωτέραν μὲν, συμπνευστέραν δὲ σκηνὴν ὁ ποιητὴς τὴν τοιαύτην τῆς ψυχῆς διάθεσιν προεῖδε, και πρὸς τοῦτο τελευτῶν τὰ τῆς σκηνῆς ἐκεῖνης μεταφέρει τὸν ἀναγνώστην εἰς σκηνὴν τὸ πατρικὸν φίλτρον και τὸν παιδικὸν τρόμον παριστῶσαν οὕτω.

Ἔπειθεν ὁ Ἐκτωρ τὴν χεῖρα ὅπως θωπεύσῃ τὸν υἱὸν του. ὅστις φοβηθεὶς κλαυθμηρῶν ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τιτῆς, του φοβηθεὶς τὴν διάστιλβον αὐτοῦ πανοπλίαν, και τὸν σείόμενον λόφον τῆς περικεφαλαίας του. Ὁ ἦρωσ και ἡ σύζυγός του χαμογελοῦσι, τίθησιν ἐπὶ γῆς τὴν περικεφαλαίαν αὐτοῦ, λαμβάνει τὸν υἱὸν του εἰς τοὺς βραχίονάς του, και ἀνωψὼν αὐτὸν πρὸς οὐρανὸν τὸν ἀφιεροῖ εἰς τὸν Δία μετὰ δὲ τὸν θέτει εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς του, ἥτις ἐσφιγξεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μετὰ μελαγχολικὸν μειδιήματος.

και περ εἰσαχθέντων μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ζήτησις τῶν χρημάτων εἶχεν αὐξήσει.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς Κίνας λαμβάνει σταυροφορικὸν χαρακτῆρα, καθότι, κατὰ τὸν Θεατὴν τοῦ Λονδίνου, κατ' αὐτῆς θέλουσιν ἐνωθῆ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐμμέσως μὲν ἡ Ἀμερικὴ, ἀμέσως δὲ και ἡ Γαλλία, και ἡ Αὐστρία, και ἡ Ἰσπανία και ἡ Σαρδηνία.

Ἢς πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Ἀγγλοπερσικῆς Συνθήκης ὁ μὲν Βορρᾶς ἐπιμένει θεωρῶν αὐτὴν ἀκυρωθεῖσαν, ὁ δὲ Μηνύτωρ και ἄλλαι Ἐφημερίδες τῆς τε Ἀγγλίας, και τῆς Γαλλίας διαψεύδουσι τὸν Βορρᾶν, ἀλλ' ἐπὶ τίνι βάσει εἰσέτι ἀγνωεῖται.

Ἡ μεταξὺ Πρωσίας και Ἑλβετίας διένεξις ἡ περὶ τοῦ Νουσχιατέλ εἶναι εἰσέτι ἐκκρημῆς.

Πολλὰ εἰσαγόνται εἰς τὰς Ἀγγλικὰς Βουλὰς Νομοσχέδια, τὸ σημαντικώτερον τῶν ὁποίων εἶναι εἰς τὰ ὄμματά τῶν Ἑλλήνων, ὅτι και ἡ Ἑπτάνησος θέλει δικαιοῦθαι νὰ πέμπῃ Βουλευτὰς εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον. Ἐν καιρῷ δέοντι θέλομεν ἐπανέλθει εἰς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον.

Δευτερεύουσαν θέσιν εἰς τὰ ὄμματά μας κατέχει τὸ ἀφορῶν τὴν παραδοχὴν τῶν Ἰουδαίων ὡς Βουλευτῶν. Ὁ Λόρδ Πάλμερστον ὑπέβαλε τὸ νομοσχέδιον ὡς κυβερνητικὸν μέτρον τῆς αἰτήσεως τοῦ Βερνάνου Ροστχίλδ, φρονούντος καθ' ἡ ἐξέθετο ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ὅτι οὕτως ἡ ἐπιτυχία ἦτο πιθανωτέρα, ἢ ἂν ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τοῦ Λόρδ. Ἰωάννου Ρόσσελ. Ὁ τρόπος δι' οὗ ζητεῖται ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου συνίσταται εἰς τὴν συγχώνευσιν και μεταξέμβυσιν τῶν τριῶν ὅρκων, εἰς οὓς ὑποβάλλεται ὁ Βουλευτὴς ἐν Ἀγγλίᾳ. διὰ τοῦ πρώτου ἕκαστος ὑποχρεοῦται ν' ἀναγνωρίζῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας πρὸς τοὺς ἄλλοις και τῶν ἐξῆς νῦν παραλειπτέων λέξεων.

« Ἐκ καρδίας μου ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι και ἀπομύνω ὡς ἀσεβῆ και αἰρετικὴν τὴν κατάκριτον θεωρίαν και θέσιν ὅτι οἱ παρὰ τοῦ Πάπα ἢ παρὰ τῆς Παπικῆς ἐξουσίας ἀφορισμένοι, ἢ καθαιρεθέντες ἡγεμόνες δύνανται νὰ ἐκθρονηθῶσιν ἢ νὰ φονευθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑπῆκόων των ἢ ὑπὸ οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου ». Ὁ δεύτερος ὅρκος ἀφορᾷ τὴν νῦν περιττὴν θεωρουμένην ὑπόθεσιν τοῦ ἀμύνητος ὅτι δὲν ἀναγνωρίζεται τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικῶν ὁρόνους ἀξιώσεις τοῦ Ἰακώβου, αὐτοκλήτου Βασιλέως τρίτου τῆς Ἀγγλίας και ὁ γδοῦ τῆς Σκωτίας. Ὁ δὲ τρίτος εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων ὡς Βουλευτῶν. Ὁ δὲ τρίτος εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων ὡς Βουλευτῶν.

Μόνη ἡ παράλειψις τῆς τελευταίας ταύτης φράσεως ἀρκεῖ ἵνα συνεπαγάγῃ τὴν παραδοχὴν τῶν Ἰουδαίων ὡς Βουλευτῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 12 Μαΐου. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἀπένευμεν εἰς τὸν Πρίγκιπα Ναπολέοντα τὸ μέγα Παράσημον τῆς τάξεως τοῦ μέλανος ἀετοῦ. Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Ἰψηλότης ἦτο παρὼν εἰς τὴν παράταξιν τῶν στρατευμάτων ταύτην τὴν πρωίαν, και μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπισκέφθη τὸ Μουσεῖον. Ὁ Βερνάνος δε-Μαντάιφελ, πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, ἐκλείσει τὴν Δίαιταν μετὰ μεσημβρίαν, ἐν ὀνόματι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

ΔΑΡΜΣΤΑΔΗ 12. — Τηλεγραφικὴ εἰδήσις ἐλήφθη ἐν τῇ Αὐλῇ ἐνταῦθα ἐκ Πετροπόλεως, ἀναγγέλλουσα ὅτι ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας ἐγέννησεν ἀσφαλῶς Πρίγκιπα.

ΜΑΡΙΤΗ 12. — Ὁ Στρατηγὸς Ἐσπαρτέρως χθὲς ἔδωκε

τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ὡς Γερουσιαστοῦ. Ὁ Κύριος Λαφράγουκα περιμένεται σήμερον ἐνταῦθα. Ὁ Δούξ και ἡ Δούκισσα τοῦ Μοντπανσιὲ δὲν θέλουσι διαμεῖναι ἐνταῦθα πολυχρόνως. Νομίζεται ὅτι θέλουσι μεταβῆ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 13. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαβαρίας ἀφίχθη ἐνταῦθα τὴν 2 μ. μ., ἐντὸς Νεαπολιτανικῆς τινος Φρεγάτας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Στρατηγῶ Ῥοβέρτου, ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὅστις μένει στενωτάτα ἀγνωστος, θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Μασσαλίας αὐριον. Ἡ Νεαπολιτανικὴ Φρεγάτα ἀντήλλαξε χαιρετισμοὺς μὲ τὰ φρούρια.

ΒΙΕΝΝΗ 13. — Ἡ ἐφημερίς τῆς Πέσσης ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Πρίγκιπισσα Γισέλλη ἀσθενεῖ, και ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Αὐτοκράτορος ἀνεστάλη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 12. — Ὁ βασιλικὸς λόγος, κλείων τὴν Δίαιταν, ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκεϊάν του εἰς τὰς ἐργασίας τὰς ἐκπεραιωθείσας διαρκούσεως τῆς συνόδου ἀπαριθμῆ τοὺς ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐπιψηφισθέντας νόμους τοὺς ἀφορῶντας τὸ γενικὸν συμφέρον καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ἀπαγορευόμενον τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐξωτερικῶν τραπεζικῶν γραμματίων νόμον, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν, βασιζομένη ἐπὶ γενικῶν βάσεων. Ὁ λόγος προσέτι ἀναφέρει τὰς ἐργασίας, αἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπεραιωθῶσι διαρκούσεως τῆς συνόδου, και προσθέτει, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐθνοφυλακὴν ἢ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ, καθότι ἡ χρησιμότης τῆς εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἐκφράζει προσέτι τὴν λύπην ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑπῆρξεν ἱκανὴ νὰ συμφωνήσῃ εἰς μέτρον ἀφορῶν τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων, ἥτοι εἰς ζήτημα ὅπερ ἀπαιτεῖ ταχέαν λύσιν.

ΚΟΠΕΝΑΓΗ 13. — Ἡ Πατρὶς βεβαίως ἐπιστολαί, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ βρασιτῆ τις, ἐλήφθησαν ἐκ Στοκκόλμης, βεβαιούσαι ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπαυθῆσας ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης τῶν ὑποθέσεων, και ἀσθενῆς ὢν πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῇ προτροπῇ τῶν ἰατροσυμβούλων του ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, προσκαλῶν τὸν διάδοχον Πρίγκιπα ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν αὐτῶν προσωρινῶς.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ 14. — Εἰδήσεις ἐλήφθησαν ἐκ Χογγ-Κόγγ μέχρι τῆς 30 Μαρτίου. Τρία Ἀγγλικὰ πλοία εἶχον φθάσει

ΒΙΕΝΝΗ 13. — Αἱ εἰδήσεις ἐκ Χογγ Κόγγ μέχρι τῆς 30 Μαρτίου ἐκθέτουσιν ὅτι τινὰ Ἀγγλικὰ πλοία εἶχον φθάσει. Οὐδεμιᾶς στρατιωτικῆς ἐργασίας λαβοῦσε χώραν, ἐπικρατεῖ μεγάλη ἐμπορικὴ ἐνεργητικότης, μ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν Μανδαρίνων νὰ τὴν ἐμποδίσωσι.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 14. — Ὁ Πρίγκιψ Ναπολέον ἀνεχώρησε σήμερον τὴν 10ην ὥραν μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς συνοδείας δι' ἰδιαιτέρου σειρᾶς ἀτμαμαζῶν διὰ τὴν Δρέσδην.

ΔΡΕΣΔΗ 14. — Ὁ Πρίγκιψ Ναπολέον ἐφθασεν ἐνταῦθα σήμερον τὴν 2αν ὥραν και ὑπεδέχθη εἰς τὸ ὄριον τοῦ σιδηροδρόμου ὑπὸ τοῦ Βασιλικῶ Πρίγκιπος. Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Ἰψηλότης προεῖβη ἀμέσως εἰς τὰ ἀνάκτορα, και ἐγευμάτισε περὶ τὴν 3 εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν. Νομίζεται ὅτι ὁ Πρίγκιψ θέλει διαμεῖναι ἐνταῦθα δύο ἡμέρας.

ΚΟΠΕΝΑΓΗ 13 ἑσπέρας. — Ὁ Κύριος Αἰνζελμάν ἀρνησάμενος ἀποφασιστικῶς ν' ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ Ἰπουργεῖου, τοῦτο προσωρινῶς ἐυστήθη ἐκ νέου ἄνευ νέων τινῶν μελῶν. Ὁ Κύριος Χὼλ εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου. Ὁ Κύριος Οὐνζγρανδ προσωρινῶς λαμβάνει τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Χόλστεϊν και ὁ Κύριος Νικελσεν, ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν προσωρινῶς.

Ὁ Chatobriand (Gen. de chr. μερ. 2. βιβ. 2. κεφ. 4.) δι' ἡμετέρας εἶναι ἡ Ἀνδρομάχη ἐν Ἰλιάδι παρίσταται ὡς σύζυγός μαλλον ἢ μήτηρ ἔτι δὲ, ὅτι κηδεταί περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἀστυνάκτος εἰς δὲ τὸ παρὸν, ἐλάχιστον περὶ αὐτοῦ φροντίζει, διότι, ἄλλως προστίθησιν « ἡ φιλόστοργος μήτηρ, μὴ ἀμελοῦσα και τῆς περὶ μέλλοντος προνοίας περὶ τοῦ τέκνου τῆς, ἐπιλανθάνεται ἐνίοτε τῶν συμφορῶν αὐτῆς ἀσπαζομένη τὸν υἱὸν τῆς ». Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἐν σκηνῇ, ὅταν ἀνωτέρω διεγράψαμεν, πᾶσα μήτηρ ἀκουσίως ὁρμάται νὰ ἀσπασθῇ τὸ τέκνον αὐτῆς. Ἡ Ἀνδρομάχη τῶ ὄντι ἀνησυχεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἀστυνάκτος, ἂν φονευθῇ ὁ Ἐκτωρ, και οὐχὶ ἀλόγως, γνωρίζουσα τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δίκαιον τοῦ πολέμου ἄλλ' οἱ φόβοι αὐτῆς δὲν προσδραίνον ἐπὶ τασούτον, ὥστε νὰ καταπνίγῃσι πᾶσαν στοργὴν πρὸς τὸ τέκνον αὐτῆς εἰς τὸ ἐνεστώ. «Ὅταν αἱ βίβαναι τῆς ὑπονοίας και ἀνησυχίας φέρουσιν αὐτὴν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ συζύγου τῆς μήπως δὲν ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς τὸ τέκνον τῆς; Ἀλλὰ, καθ' ἡμᾶς, τὸ δις ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῆς ἀνατεῖλαν μετὰ δὲ τὸν ἄνδρα, ἐν ἑδάρκρυν ἀσπαζομένη τὸν υἱὸν αὐτῆς, σημαίνει

ὅτι ἐπελάθετο τῶν λυπῶν αὐτῆς, τούλάχιστον ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπε τοῦτο ἡ ἀλήθεια, κατὰ καιρὸν τοσούτω κρίσιμον! Δεομένη ἔτι τοῦ Ἐκτορος νὰ κηδεταί ἑαυτοῦ, ὅπως διαφυλάξῃ τὸν υἱὸν του και αὐτὴν τῆς αἰχμαλωσίας, δὲν φαίνεται φροντίζουσα μαλλον περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς, ἀλλὰ και περὶ τῶν δύο ἐπίσης; προσπαθεῖ τὸν ἕνα διὰ τοῦ ἄλλου νὰ σώσῃ ὅταν δὲ τοῦ λέγῃ « Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ πατὴρ μου και μήτηρ μου και ἀδελφός μου και εὐσπλαγγίσου με ». δὲν ἐμφανίζει τὸν τρυφερώτερον ἔρωτα; κρατεῖ ἑαυτῆς και λέγει ταῦτα, ἀντὶ νὰ εἴπῃ « μείνε διότι σὲ ἀγαπῶ » διότι εἶσαι δι' ἐμὲ τὸ πᾶν. »

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 16. — Ειδήσεις εκ Νέας Υόρκης μέχρι της 5ης (ληφθείσαι δια του ταχυδρομικού Ατμοπλοίου Βάν-δερβιτ, αφιχθέντες εις Κάουζ μετά λαμπρόν διάπλουν 9 ημερών και 22 ωρών) βεβαιούσιν ότι αι τροποποιήσεις αι επενεχθείσαι υπό της Αμερικανικής Γερουσίας εις την συνθήκην των Δάλας και Κλάρενδων, απέρριφθησαν υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως. Εις το Μεξικόν, εις Αρχιεπίσκοπος και διάφοροι Ισραεϊ συνελήφθησαν ένεκα επαναστατικών τάσεων.

ΜΑΔΡΙΤΗ 15. — Η Εφημερίς της Μαδρίτης δημοσιεύει Βασιλικόν διάταγμα παρατείνον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1857 την ελευθεράν εισαγωγήν των σιτηρών.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 19. — Ο Χρόνος βεβαιούσιν ότι η Κυβέρνησις δεν θέλει προτείνει υπερβάλλον ποσόν ως προίκα της Βασιλικής Πριγκιπέσσης (της μελλονύμφου του διαδόχου του θρόνου της Πρωσίας) και συνιστά να επιψηφισθῆ λόγῳ προικῶς κεφάλαιον και ουχι ἐπίσηιον εισόδημα.

Τὰ χρονικά και ο Κήρυξ δημοσιεύουσιν ἄρθρα συνιστώντα την οικονομίαν περί την διαχείρισιν του δημοσίου πλούτου.

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΣΕΙΡΑΗΣΕΙΣ.

Εις τὰ Νομοθετικά σώματα της Γαλλίας προυτάθη και ἐγένετο παραδεκτὴ τροποποίησις ἐπὶ της ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἢ δὲ τροποποίησις αὐτὴ ἔχει ως ἐφεξῆς. Ἐν 35,000 ἐκλογεῦσιν ἐκλέγεται εἰς ἀντιπρόσωπος ἄλλα κατὰ τὸ 10ον ἄρθρον του ὀργανικοῦ Νόμου της 2ας Φεβρουαρίου 1852 πᾶσα πόλις ἢ ἄγρος ἔχων 25,000 ἐκλογεῖς πλέον τῶν 35,000 ἐκλέγει δύο Βουλευτάς. κατὰ τὴν νέαν λοιπὸν τροποποίησιν ἐπεξετάθη τὸ δικαίωμα τουτοῦ διότι και 17,000 ἐκλογεῖς πλέον τῶν 35,000 ἐάν ἔχη πόλις τις ἢ δήμος, ἔχει τὸ δικαίωμα να ἐκλέγη δύο Βουλευτάς.

— Ἐπιτροπὴ ἐργατῶν του ἐν Chatelleraut ὀπλοποιεῖου προσήνεγκε τῷ Αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων εἰς Fontainebleau λαμπρότατον ξίφος. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ εὐγενῶς ὑποδεχθεὶς τὴν Ἐπιτροπὴν, και εὐχαριστήσας δια τὸ δῶρον, διέταξε να δοθῆ ἐκάστῳ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀνά ἐν χρυσοῦν ὀρολόγιον, και 5000 φράγκων εἰς συνδρομὴν του ἐργοστασίου.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον κατηναλώθησαν ἐν Λονδίῳ 1,500,000 τόνοι γαιανθράκων.

— Κατὰ τὸν Messager de la bourse τῶν Παρισίων ἀπὸ της 1ης μέχρι της 12ης Μαΐου συνέβησαν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει 40 πτωχεύσεις ἐμπόρων δευτέρας και τρίτης τάξεως.

— Η ἐμπορικὴ κίνησις της Τεργέστης κατὰ τὸ ἔτος 1856 ἀνέβη εἰς φιορ. 207,125,000.

— Ἐκ Τεργέστης ἀπῆρην ἡ φρεγάτα Novara, φέρουσα ἑταιρίαν σοφῶν, προτιθεμένων να περιπλεύσωσι τὴν γῆν. Ἐν τοῖς σοφοῖς τουτοῖς τυγχάνει και ὁ K. Carl Sherzer, ὁ συγγραφεὺς του σπουδαίου συγγράμματος του ἐπιγραφομένου « Περὶ γῆσις εἰς τὰς Δημοκρατίας Nicaragua, Honduras και San-Salvador.

— Τὴν 11ην Μαΐου ἐδικάσθη ἐνώπιον του κακουριγιδικείου της Meurtre (ἐν Γαλλίᾳ) τρομερὸς τις κακούργος, ὀνομαζόμενος Νικόλαος Διδιέρ Ὀλύτ, ἐργάτης, ἔχων ἡλικίαν 34 ἐτῶν, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνοῦ της συζύγου του, της πενθερᾶς του, και του τέκνου του, ἐκτελεσθέντι τὴν 3ην Φεβρουαρίου του παρελθόντος ἔτους περὶ τὴν 8ην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν. Ἀποδειχθείσης δὲ της ἐνοχῆς αὐτου, κατεδικάσθη, ὡς εἰκόσ, εἰς θάνατον.

— Ἐκ τινος ἰδιαιτέρας του Παρισίου « Τύπου » ἀλληλογραφίας πληροφορούμεθα, ὅτι, φθάσαντος του Πάπα εἰς Ἀγκῶνα, θέλει δοθῆ γενικὴ ἀμνηστία. Ἐἶθε, λέγει ὁ ἀνταποκριτής, ἡ ἐπεικὴς αὐτῆς πράξεως να μὴ ἦναι, ὡς αἱ πρῶται ἀπατηλά. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι, γενικῆς κηρυττομένης της ἀπολύσεως, οὐδαὶς ἐξαιρεθήσεται φοβητέον ὅμως, μήπως οἱ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτετραμμένοι πολλὰς ποιήσωσιν ἐξαίρεσεις καθὼτι ἐσμέν βεβαιοί, ὅτι πλεῖστοι πολιτικοὶ ὑπόδοικοι παρουσιασθήσονται ὡς κοινοὶ ἐγκληματῖαι. Ἐκτός τουτου ποσοῦτον ἡ παπικὴ ἀστυνομία στενοχωρεῖ τους λαβόντας ἀμνηστίαν, ὥστε γενικῶς δυσπιστεῖται και ἡ περὶ γενικῆς συγχώρησεως διαδοθεῖσα εἰδήσις δεν προξένησε τὸ ὑπὸ της Κυβερνήσεως νομισθὲν ἀποτέλεσμα. Τὰ πρὸς διέγερσιν ἐθνικισμοῦ ληφθέντα μέτρα, προξενούσιν εἰς τούς νομίμονας πρὸ πάντων, ἀποτέλεσμα ἐν διαμέτρου ἀντίθετον. Ἄχι τοῦδε ὁ πάπας δεν εὔρε ἀρμόδιον εἰμὴ να παραχωρήσῃ πλήρη τῶν ἀμαρτιῶν συγχώρησιν και να διανέμῃ πλείστας εἰκόνας. Λέγεται ἐν τουτοῖς δημοσίαις, ὅτι ὁ Πίος Θ' θέλει ὑπάγειν εἰς Λορέττον, και θέλει λάβει ἀπὸ της ἐκεῖ Παναγίας τὰς ἀπαιτούμενας ὀδηγίας.

— Αἱ Βουλαι του Πεδεμοντίου ἀπρακτούσιν, ἔνεκα τῶν ἑορτῶν της ἐπετείου του Συντάγματος δημοσιεύσεως. Αὐτοὶ ὀρχημικῶς ἔχιναν αἱ ἑορταὶ αὐται δι' ἀπασαν τὴν ἰ-

ταλίαν, και οἱ κάτοικοι τῶν λοιπῶν της Ἰταλίας χωρῶν συρρέουσιν ἐκεῖ, ἵνα εὐλογῶσι μὲν τὸν φιλελεύθερον ἐκεῖνον βασιλέα, διαμαρτυρηθῶσι δὲ κατὰ τῶν κυβερνόντων αὐτούς. Ἐν ταῖς του Τουρίνου ἀγυαῖς ἀκούονται οἱ Μιλανοί, Μοδενοί και Νεαπολίται λέγοντες μετὰ θλίψεως « Ἥθηθμεν ἐδῶ, ἵνα ἀναπνεύσωμεν ὀλίγον καθαρὸν ἀέρα.

Μάτην ἐργάζονται! Τὸ συνταγματικὸν Πεδεμοντίον ὑποσκάπτει τὸν δεσποτικὸν της Ἰταλίας. Κἀλλιστα γινώσκει τουτο ἡ Αὐστρία, και τουτο προξενεῖ τῷ μὲν Κῶ Βουὸλ κατήφειαν, τῇ δ' Αὐτου Μακαριότητι αἰφνιδίαν διὰ περιηγήσεις ὄρεσιν.

— Καθ' ὅν καιρὸν σπουδαῖα συμβάντα μέλλουσι να συμβῶσιν ἐν Κίνα, ἐνδιαφέρει να γινώσκωμεν τὰς ἐξῆς λεπτομερείας, δηλούσας ὅταν φαίνεται ὅτι θέλει λάβει θέσιν εἰς τὸν πόλεμον τουτον ἡ Κυβέρνησις του Ἀνάμ, μαγίστη τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἀνεξαρτήτων Ἐπικρατειῶν, και γειτῶν του Οὐραίου Κράτους. Τουτο ἐρανιζόμεθα ἀπὸ του « Μηνύτορος του Στόλου ».

Ἡ αὐτοκρατορία του Ἀνάμ κείται, ὡς δῆλον, ἐν τῇ ἐκτός του Γάγγου Ἰνδία, ὀρίζομένη πρὸς ἀρκτον μὲν ὑπὸ της Κίνας, πρὸς ἀνατολὰς δὲ και μεσημβρίαν ὑπὸ της Σινικῆς θαλάσσης, συνεχῶς δια τουτο πρὸς τὴν εὐρείαν αὐτῆς γείτονα σχετιζόμενα.

Ὁ ἀνώτατος Μανδάρινος Κεῖιχ-φω-σιν, ὅστις παρὰ τῇ της Χουῆς Αὐλῆ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα πρώτου Σιν, ἡ πρωθυπουργοῦ του Αὐτοκράτορος, ἀπῆλυθεν τὴν ἐξῆς ἐγκύκλιον πρὸς ἄπαντας τούς Διοικητάς τῶν ἐπιθαλασσίων της Ἐπικρατείας τόπων.

« Ἐν ὀνόματι του ἰσχυροῦ Αὐτοκράτορος κυρίου μου, του τεταρτου της δυναστείας τῶν Τσούγγων, και δυνάμει τῶν ἀπολύτων διαταγμάτων αὐτου, σοὶ πέμπω τὴν ἀκόλουθον κοινόποισιν, εἰς ἣν ἐπὶ σκληροτάταις ποιναῖς αὐτολεξεῖ θέλεις ὑπακούσειν.

Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἔμαθες ἤδη τὰ περὶ του μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων της Δύσεως και του συμμάχου ἡμῶν, του ὑψηλοῦ της Κίνας Αὐτοκράτορος ἐκρηγόντος πολέμου. Χωρεῖς να ἔμβω εἰς τὰ, μόνον τοῖς πρώτοις ἀποδοτέα, του πολέμου αἴτια, σκοπὸς του ἐκλάμπρου κυριάρχου ἡμῶν ἐστὶ να μείνῃ οὐδέτερος, τουτέστι να μὴ κηρυχθῆ ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν δύο μερῶν, και σὺ ὀφείλεις να συμμορφωθῆς τῇ σκέψει Αὐτου, μὴ ἀποραίσζων οὐδέποτε οὔτε ὑπὲρ τῶν Ἀγγλῶν οὔτε ὑπὲρ τῶν Σινῶν.

« Ὁ κύριος ἡμῶν Αὐτοκράτωρ δεν ἐπιχειρεῖ πόλεμον, ὕβρεις μὴ ἔχων να ἐκδικήσῃ. Προσβληθέντος ὅμως του Κράτους Αὐτου, οἱ ἀναρθητικοὶ στρατοὶ ἤθελον ἐγερθῆ τῇ μόνῃ φωνῇ του, πρὸς καταστροφὴν τῶν ἄγαν τολμηρῶν ἔχθρῶν.

Σὲ εἰδοποιήσαμεν Ἀσθεῖσα ἐν Χουῇ τὴν αἰὸν ἡμέραν της βας σελήνης. Κεῖιχ-Φω-Σιν.

Ἀντίτυπον του ἐγγράφου τουτου ἐστάλη εἰς τὸν ἐμπορικὸν τῶν νεερλανδικῶν Ἰνδιῶν Πράκτορα, ὅστις μετέδωσεν αὐτὸ εἰς τὸν του Μιχαίου Πρόεδρον.

Ἡ ῥηθεῖσα ἀπόφασις προεκλήθη ἐναργῶς, κατὰ τὴν γενικὴν γνώμην, ὑπὸ μυστικῶν τινῶν κινήματος της Κίνας παρὰ τῇ Αὐλῇ του Ἀνάμ ἐπὶ σκοπῷ να σύρῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐριδα, ἄλλα, ὡς εἶδομεν, ἀπέτυχεν.

Ἐνδιαφέρει πολὺ τὸ παρὸν περιστατικόν, δηλοῦν ὅτι ἡ Σινικὴ Κυβέρνησις, μ' ὄλην τὴν φαινομένην ἀλαζονείαν της, ζπτεῖ παρὰ τῶν γειτόνων συνδρομὴν. Σπουδαιοτάτη ἤθελον εἶναι εἰς τὴν Κίναν ἡ σύμπραξις του ἰσχυροῦ τουτου Κράτους, στρατὸν ἔχοντος ὑπὲρ τὰς 150,000, και πολυαριθμοῦ στόλου.

Ἡ εὐρεῖα αὐτῆς χώρας περιεχει τὸ Τογιγγ, τὴν πραγματικῶς λεγομένην Κογιγκίαν, τὴν Κορβόδγην, τὸ Λάον, και εἶναι ἀξία της προσοχῆς της Ἐυρώπης. Κατοίκους μὲν ἔχει 20,000,000 δραστηρίους και φιλέργους. Θρησκείαν δὲ, ἀρεσίν τινα του Βουδισμού μετὰ ἰδιαιτέρων τελετῶν. Ἐκάστη πόλις και κώμη λατρεύει, ἐκτός τῶν ἐθνικῶν θεῶν, και ἑτέραν τετραπόδον θεότητα, ὀλόκληρον μέγαρον κατοικοῦσαν.

— Περιοδικόν τι της Νεερλανδικῆς Ἰνδίας δημοσιεύει τὰς ἐξῆς περιέργους λεπτομερείας ἐπὶ τῶν ἐθνῶν τῶν κατοίκων της νήσου Χαμαλκῶρα.

« Αἱ του γάμου τελεταὶ εἶναι ἀπλοῦσταται ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ὁ θέλων να νυμφευθῆ παρέσεται νύκτωρ εἰς τὸν κοιτῶνα της ὑπ' αὐτου ἐκλεχθείσης νέας, και σύρει αὐτὴν ἀπὸ τὸν πόδα ἔκν ἐκείνη δεν ἀποσύρῃ τὸν πόδα εἶναι καλὸν σημεῖον, και ὁ νέος μὲνει μετ' αὐτῆς μέχρι πρωῖας. Ἐάν δὲ ὁ νέος ἀρέσῃ εἰς τούς γονεῖς αὐτῆς, οὗτοι προσπαθοῦσιν, ὅπως συλλάβωσιν αὐτὸν ἐπ' αὐτοφῶρῳ, και τὸν ὑποχρεούσι να νυμφευθῆ τὴν μνηστῆν του. Ἄλλ' ἐάν ἡ ἀνατροπὴ του νέου ἦναι ἀτελής, ἀφίνοσι τούς νέους ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη να συζήσωσι, φροντίζοντες ὅμως περὶ τῶν ἐνδεχομένων να γεννηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν τέκνων. Αποκατασταθέντος τέλους του ζεύγους, οἱ γονεῖς λαμβάνουσι παρὰ τῶν συζύγων ὡς δῶρον 30 χαλκίνων βραλίων, (= 810 λεπτά) πέλεκυν, ξίφος, λόγχην, ἀσπίδα, τόξον και μερικὰ βέλη. Ἐάν τούναντιον ἡ οἰκογένεια της νέας δεν συναίνῃ εἰς τὸ συνοικέσιον, οἱ συγγενεῖς του μνηστῆρος προσπαθοῦσι να ἀρπάσωσι τὴν νέαν, θέτοντες αὐτὴν ἐν ἀσφαλῆ παρὰ τῷ φυλάρχῳ, ὅστις δια της εὐλογητίας του ζπτεῖ να ἐπιτύχῃ τὴν ἀρνηθεῖσαν συναίνεσιν. Ἐάν ἐκεῖνοι ὅμως ἐπιμένωσιν ἐν τῇ αὐτῶν ἀποποιήσει, ὑποχρεοῦνται να πληρώσωσι τῷ μνηστῆρι 24 βραλίνα πρὸς ἀποκρίματα. Ἡ δὲ του γάμου τελετὴ εἶναι ἀρεκτα ἄλλόκοτος. Ὁ μελλόνυμφος ἄγει τὴν νέαν εἰς τὴν δημοσίαν καλύβην (δημαρχεῖον), ὅπου εὐρίσκονται οἱ συγγενεῖς ἀμφοτέρων. Ὁ δὲ μνηστῆρ παρακαλεῖ τότε τούς γονεῖς του

να δώτωσιν ἄφθονον ῥέχθισμὸν εἰς τὴν μνηστῆν του, ὁμοῖως δὲ γίνεται και ἀπὸ μέρους αὐτῆς εἰς τὸν μελλοντα σύζυγον. Δεόντως δὲ τῶν μελλονύμφων ῥέχθισθέντων, ἄπαντες οἱ περιεστῆμενοι ἐκφωνοῦσι « Τετέλεσται ὁ γάμος ».

— Ὁ « Παρατηρητής » του Λονδίνου της 17ης ἐνεστῶτος ἐπέβεβαιὸς τὴν ἐν Τεχεράνῃ ἐπικύρωσιν της εἰρήνης.

Ἡ ῥηθεῖσα ἐφημερίς προστίθεισιν ὅτι οὐδεμία ἐκ μέρους της Ἀγγλίας ζπτεῖται παραχώρησις Περσικῆς τινος χώρας. Οὐκ ἐπιτρέφει ὅμως τοιαύτην ἀπαίτησιν και εἰς τὴν Ρωσίαν.

— Ὁ « Μηνύτωρ » του Βερολίνου της 16ης του τρέχ. ἀνήγγειλεν ὡς εὐτυχῆς συμβάν τὸν ἀρραβῶνα του ἡγεμόνος Φριδερίκου της Πρωσίας μετὰ της Πριγκιπέσσης της Μεγάλης Βρετανίας.

— Ἡ Πρωσία παραιτεῖ τὴν παρὰ της Ἑλβετίας ζπτηθεῖσαν ἀπότισιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων, πάντα ἄλλον ὄρον ἀπαρρούουσα.

— Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἐξ Ἀμερικῆς τρεῖς φρεγάται ἠτοιμάζοντο, ἵνα ἀποπλεύσωσι πρὸς τὴν Κίναν.

— Ἐκ Χόγγ-Κόγγ ἔχομεν ὅτι τρία Ἀγγλικά πλοῖα μεστρατεύματα εἶχον ἀφίχθῆ τὴν 30ην Μαρτίου. Μὴ ἐπιχειρήσαντος του ναυάρχου Σευμουρ οὐδεμίαν στρατιωτικὴν κίνησιν, τὸ ἐμπόριον ἐξωσογῆθη.

— Ὁ περίφημος Μαρτίνεζ δὲ Λά Ρόζα διωρίσθη πρέσβρος της Ἰσπανικῆς Βουλῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἡ εἰς Πελοπόννησον περιόδεια της Α. Μ. του Βασιλέως ἀνεβλήθη, ὡς γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν.

— Πανταχῶ της Ἑλλάδος ἐπικρατεῖ ἡσυχία και ἀσφάλεια. Ἡ ληστρικὴ συμμορία του Καλαμπακίτικῆ, ἡ ληστεύσασα πρὸ δύο μηνῶν τὴν ἐν Κορίνθῳ οἰκίαν του Κυρίου Δελιγιάννη και αἰχμαλωτίσασα αὐτὸν και τὸν Δικαστὴν Παπαλεξόπουλον, καταδιώκεται δραστηριωτάτα οἱ δὲ ὑπ' αὐτῆς αἰχμαλωτισθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια, λυτρωθέντες δια δραχμῶν 25,000.

— Κατὰ τὸν Φιλόπατριν ἡ μεταξὺ της Κυβερνήσεως και της ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας ὑφισταμένη διαφωνία περὶ παραδόσεως τῶν τριῶν ἀτμοκινήτων θεωρεῖται ὡς διαλυμένη, ἀποφασισθείσης της παραδόσεως τῶν δύο, και ὑποβληθησομένου του τρίτου εἰς νέαν ἐκτίμησιν.

— Τῶν τροφιμῶν ἡ ὑπερτίμησις, και μάλιστα ἡ του κρέατος, εἶναι ἐνταῦθα κοινὸν αἴτιον παραπόνου. Ἀνάγκη ὅμως να ὀμολογήσωμεν, ὅτι της ὑπερτιμῆσεως του κρέατος κύριον αἴτιον εἶναι ἡ ἔλλειψις βοῶν, δι' ἣν οἱ κρεοπῶλαι ἀναγκάζονται να περιεφέρονται εἰς τὰς νήσους, και να προμηθεύωνται ἐκεῖθεν εἰ τι περισσεύει ἀπὸ της χρήσεως τῶν κατοίκων, και τουτο μετὰ πολλῆς δυσκολίας διότι ἐνίοτε οἱ ἐντόπιοι ἀνίστανται εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῶν ζώων ἀπὸ της νήσου τῶν, και ἴσως ὀχι ἀδίκως. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε συμβῆ τοιαύτη ἀντίστασις τῶν Νεζέων εἰς τὸ να φορτωθῶσι και μεταφερθῶσιν ὀλίγοι τινὲς βόες, ἡγορασμένοι και πληρωμένοι ὑπὸ Ἑρμουπολιτῶν κρεοπῶλων. Ἡ ἀντίστασις αὐτῆ εἶχε καταντήσῃ σοβαρὰ, και ἐπὶ τέλους ἡ μετολάθρησις τῶν Ἀρχῶν ἐπέφερε τὴν προσηκούσαν θεραπείαν.

— Περὶ του ἐν Νάξῳ Βιρηνοδίκου Κυρίου Π. Πολυδώρη πολλὰ και καλὰ ἀκούονται παρὰ πολλῶν και φρονίμων Νεζέων, εὐχαριστουμένων δια τὴν ἀμεροληψίαν του Βιρηνοδίκου τουτου και τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν του πρὸς πάντας. Χαίρομεν λαμβάνοντες ἀφορμὴν να ἐπαίνεσωμεν τὸν Κύριον Πολυδώρην, ὅστις και ἄλλως εἶναι γνωστός και ἐνταῦθα ὡς φρόνιμος και χρηστοθῆς νέος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἀριθ. 1989. Ὁ Συμβολαιογράφος Ἄνδρου.

Πρὸς τούς ἀναγγειλαντας δανειστάς του ἐκπλειττηριασθέντος κτήματος Νικολάου Κοκάκη Κυρίου Γάσπαρην Γ. Μπίστην κτηματικὸν κατοίκου, εἰς Μεσίαν του Δήμου Ἄνδρου και Ζαφροῖτσα Φ. Δελαγραμμάτικα κάτοικον εἰς Πατούσια. Προσκαλεσθε, Κύριοι, να με φέριτε ὄλα τὰ αἰτιολογικὰ ἔγγραφα τὰ ὅποια ἔχετε ἀξιώσεις ἐπὶ του ἐκπλειττηριασθέντος περιβολίου κειμένου εἰς χωρίον Ἀπατούρια του Δήμου Ἄνδρου.

Ἐν Ἄνδρῳ τὴν εἰκοσι Ἰανουαρίου 1857.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἄνδρου Ἰω. Κοτάκης.

Ἡ ὑπογεγραμμένη ἡγόρασα δια Συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπ' ἀριθ. 414 γενομένου παρὰ του Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Ἰω. Φινάλη, παρὰ της Κυρίας Ἐλένης συζύγου Ἰω. Ζιλαμά ἐκ δύο χωρίων ἐν χωράφιον κείμενον εἰς τὴν θέσιν Λαρέζου τὸν κῆμπον, του δήμου Τήνου, ἐμπεριέχον συκάς και ἀμπέλια, δια ὄρχ. πενήκοντα ἀρῶ. 50, πλητίζον με κτήματα του Ἀντωνίου Γαλάντη, του Γεωργίου Δεσιπῆ Γεωργάνου, και Ἰωάννου Μινάρδου. Προσκληθῶ τους ἔχοντας δικαίωμα προτιμήσεως να παρουσιασθοῦν ἐντός της νομίμου προθεσμίας ἄλλως γάνουν πᾶν δικαίωμα.

Ἐν Τήνῳ 8 Μαΐου 1857.

Δια τὴν ἀγράμματον Ἀνεξάν Α. Γαλαντῆ κατ' αἴτησιν της Ν. Γ. Βρούλος.

(Ἐπεταὶ Δικαστικὸν Παράρτημα.) Ὁ Ἐνδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.